

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ ΛΥΜΠΕΡΗ

ΤΟ ΔΕΝ
ΕΙΜΑΙ ΑΚΟΜΑ

ΙΚΑΡΟΣ

Ἀπαγορεύεται ἡ ἀναδημοσίευση ἢ ἀναπαραγωγή τοῦ παρόντος ἔργου στό σύνολό του ἢ τμημάτων του μέ ὅποιονδήποτε τρόπο, καθῶς καί ἡ μετάφραση ἢ διασκευή του ἢ ἐκμετάλλευσή του μέ ὅποιονδήποτε τρόπο ἀναπαραγωγῆς ἔργου λόγου τέχνης, σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ ν. 2121/1993 καί τῆς Διεθνοῦς Σύμβασης Βέρνης-Παρισιοῦ, πού κυρώθηκε μέ τόν ν. 100/1975. Ἐπίσης ἀπαγορεύεται ἡ ἀναπαραγωγή τῆς στοιχειοθεσίας, τῆς σελιδοποίησης, τοῦ ἐξωφύλλου καί γενικότερα ὅλης τῆς αἰσθητικῆς ἐμφάνισης τοῦ βιβλίου, μέ φωτοτυπικές ἢ ὅποιεσδήποτε ἄλλες μεθόδους, σύμφωνα μέ τὸ ἄρθρο 51 τοῦ ν. 2121/1993.

© 2022, Κλεοπάτρα Λυμπέρη & Ἐκδόσεις Ἴκαρος
ISBN 978-960-572-537-2

ΤΟ ΔΕΝ ΕΙΜΑΙ ΑΚΟΜΑ

ΤΗΣ ΙΔΙΑΣ

ΜελέΤεΣ

Γειτονιές της Χαλκίδας, Π. Εύβοια, 1989

ΠοίΗση

Ο μοτοσικλετιστής θάνατος, Κάβειρος, 1990

Μικρή φιλαρμονική, Ίκαρος, 1993

Η πρωτοχρονιά του, Άγρα, 1997

Το ρήμα πεινάω, Άγρα, 2001

Η μουσική των σφαιρών, Άγρα, 2007

Το μηδέν σε φωλιά, Γαβριηλίδης, 2018

Πρ'ΟΖα

Φλάουερ, Άγρα, 2003

Η ταφή του κόμητος Οργκάθ, Γαβριηλίδης, 2015

ΔΟκίΜΙο

Νίκος Καρούζος: Συναντήθηκα με το θάύμα σαν φίλος, Ίκαρος, 2020

ΣΗΜεΓ'ΩΣεΙΣ/FRaGMeNTA

Επταετές κοράσιον, Άγρα, 2011

Ποίηση με τέσσερα πόδια [παίγνια και φάρσες], Οι εκδόσεις των φίλων, 2017

ΜεΓ'ΑΦρΑΣΗ

Τρεις συνομιλίες (η συνέντευξη του Allen Ginsberg στον Allan Clark), Printa, 2001

Θάνατοι για τις κυρίες και άλλες καταστροφές, Norman Meiler, Καστανιώτης, 2008

Οι στίχοι είναι ο χρυσός κανόνας του εφήμερου, Βαλκάνιοι Ποιητές, Ρώμη, 2021

ΑΝΘολοΓ'ΙεΣ

Τα ποιήματα του 2013, (με Ε. Κορνέτη), Δέκατα, 2013

Τα ποιήματα του 2014, (με Ε. Κορνέτη), Δέκατα, 2014

Η νέα ποίηση, Poetix, 2019

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ ΛΥΜΠΕΡΗ

ΤΟ ΔΕΝ
ΕΙΜΑΙ ΑΚΟΜΑ

ΙΚΑΡΟΣ

I.

ΤΟ ΔΕΝ ΕΙΜΑΙ ΑΚΟΜΑ

Τόσες λάμπεις κατοικώ· αλλά δεν μπορώ να τις γράψω.

Όλα έχουν γίνει για κάποιο σκοπό, ο ίππος το σώμα το αμπέλι – είπε ο Μάρκος Αυρήλιος. Από τότε τον πήρα στην πλάτη μου, από μια κατάσταση ουρανού πιάστηκα (από τη λέξη νηφάλιος) και ήθελα να καταλάβω πώς ακριβώς συμβαίνουν στο χαλί οι ίπποι το σώμα τα αμπέλια, πώς την αυγή φυσάνε τόσα φωνήεντα και σφάζουν τον κόκορα ανάμεσα στα πόδια.

Ο θεός γλώσσα

Η γλώσσα όλα τα ξέρει κι ας παριστάνει την ανήξερη·
γλιστράει παντού, σε όλους ψάχνει
μια ρωγμή, ένα υπάκουο αυτί,
έναν λάρυγγα, έναν λαιμό·

έτσι σκέφτομαι τον θεό γλώσσα σαν το σημείο σαν την
ταχύτητα που ενώνει σαν το πυρ που αναλλοίωτο μένει
σαν Εν (κι όλες τις πράξεις της αριθμητικής
μαζί – βάζω βγάζω προσθέτω αφαιρώ πολλαπλα-
σιάζω· στο τέλος ένα άνθος πολύφυλλο,
το σχήμα αυτό οδηγεί στο κέντρο).

Νομίζω χρειάζεται να τα γράψω πιο καλά
για να τα πιστέψει ο εραστής μου
να με έχει στα φιλιά του ως αυτήν που αγαπά
ως το Όλον της αριθμητικής
ως το Όλον της ζωής –σαν θεό να με κρατά

να τον κρατώ- αχ, το ερωτικό σώμα
είναι όπως το σέξι καρπούζι (που έγραψε ο
I.B.)

σκάει, γεμίζει σπόρους η μέρα η νύχτα
αίτια και αποτελέσματα μιας λέξης
αίτια κι αποτελέσματα μιας έλξης.

Ο Λόγος μου λέει: Κοίτα, χιόνι πυκνό στις οθόνες
του υπολογιστή, όπου όλοι ζουν σκυφτοί και ο
θάνατος βασιλεύει στα πλήκτρα.

Όλα παγώνουν σιγά σιγά.

Δάχτυλα σαν ουρές από βαλσαμωμένους
αλιγάτορες, μυαλά που χάλασε το τίποτε
καθώς περνούσε -τάχα- μια κλωστή ενωτική.

Όλοι αυτοί δεν ξέρουν για το Ένα
και πως από το Ένα γεννιούνται τα πολλά.

Οθόνες οθόνες - μην ξαπλώσεις εκεί χωρίς φόβο,
μη με αρνηθείς έτσι απλά, μην υποταχθείς
στην εξουσία που όλα τα εξορίζει στην
επιφάνεια. Πιο βαθιά, στον
πυθμένα, έχω κρύψει -μου λέει-

Εμένα.

(Αν ήθελα να ονομάσω την ομιλία: Η
φωτεινή η σκοτεινή
αύλαξ.)